

Paříž 12. března 1946.

Drazí!

V Newhaven spal jsem v jednom pokoji s jakýmsi tlustým Francouzem, který celou noc chrápal jako zvíře a buřem nebylo nic platné. Nespál jsem celou noc. Cesta po moři byla hrozná. Po čtyřech hodinách jsem trpěl žaludcičními křečemi, ani ve vlně jsem se nemohl vzpamatovat. Jistě jsem se, že už nikdy po moři nepojedu. Bolelo mne ještě dozdy celé tělo a uvnitř jsem byl všecí stlačený. - Dieppe byl hodně poškozený, hlavně opět dělnické domy, které jsou opuštěné, město nevlidné, špinavé, lidé stále zikoly rozčilení - po klidných Angličanech nemohl si na ně zvyknout. Přijel jsem do Paříže v 1/2 10., nikdo na mne nečekal. Jistě můj telegram ^{maruška} nedošel. A dnes je 12. - a ještě jej nemá a už jej ani vůbec nedostane. - Po čtyřech hodinách jsem sháněl taxi, až konečně za cigarety a 160 Frs. ^{sofín} mne ^{dovozl} do rue Visconti. Když jsem ušel, sypěl se mnou hezký kus Paříže. Maruška mne přivítala velmi oděně. Bydlím v jejím pokoji, ona se přestěhovala do horšího pokoje k tetičce. Ona a p. Genthner jsou milí, polovstinní lidé. Ona je Sas a vesnice blízko Lipska.

Rozhodl jsem se, že přece vyčkám návratu Henri Rosera, který má přijít v úterý 12. ráno. Máme si totiž co říci! Ale v letecké kanceláři mi nezměnili neprodlovili dobu odletu do Ženevy. Jediná možnost je, že poletím ve středu 13. přímo do Curychu. K velké lítosti musím Ženevu vynechat. Tetička Alice mi napsala krásný dopis a dává k dispozici ~~můj~~ pokojík ve svém domě. Také lituji velice, že nemohu v mez. Č.K. pohovořit o našich problémech a způsobu zprostředkování nezvestných dětí a rodičů. Budu se muset udělat z Paříže, nejlépe prostřednictvím hons. Kunzela.

Morise, že tato úloha čeká na Tebe, Olga, až tam na jaře pojedáš.

V Curychu zůstanu do pátku. Tatiňkovi jsem již psal, aby mne čekal v pátek 15. a že bych rád se s nimi podíval na Beatenberg. Dostanu-li místo v letadle, přiletěl bych přece již v sobotu 23. do ^{do Itálie} Itálie.

Žde v Paříži mluvil jsem dvakrát s ženou Gustava Friedera. Se strýcem strávil jsem dvě celé odpoledne v Sarcelles. Je zdravý, čilý, veselý. Chystá se v létě podívat k nám do Itálie s Mariškou. To je obětavé děvče a děkuje za mi Bolnu, že mi ji poslal pro strýce. Co ta pro něj udělala, jistě až ušne. Při nejméně ho zachránila před zoufalstvím a smrtí a dala mu krásný pobyt u svého strýce ^{u gentlemena}.

Va patřila bydlení v maison de retraite. A co všechno dělá ze sebe, chudě Čechy a Slováky! ~~Šel~~ Včera jsem s mi byl na ~~na~~ nýcarském filmu „Marie-Louise“ a mohu jen říci, že to musíte vidět! Něco tak krásného a dojemného jsem dlouho neviděl. Ukazuje život francouzských dětí, jichž se za války ujal Švýcaři a poskytl jim pohostinství. Dětem je život jednovho takového dítěte z Rouenn. Je-li film předváděn v Praze, jděte se na něj podívat.

Taky jsem se včera podíval trochu na Paříž, byl jsem v kótu Dame, u opery, parlamentu, paláce Invalidů a obdivoval si dojem a vzpomínky z dřívějších návštěv. Bylo to všechno tehdy krásnější, když jsem byl s Tebou, Olga, na Adidě, pamatuješ? A když jsme pluli po Seině celou Paříží. Šel se my mi Paříž nelíbí. Nelíbila se mi vlastně nikdy mnoho, ale teď zlost mne tu nic nevábí. Nemám tu kromě Henriho oněch opravdových, vzácných přátel, jako v Anglii. I spíše anglického cívka je mi blízký, kděto na Francouz, jejich spůsoby si nemohu zvyknout. Je mi

protivně proslavování poslední slabiky, a hrdelní, chrčivé se
dělá mne nervosním. Teším se, že až už budu odhodl prýč a doufám,
že do Francie se už nikdy nepodívám. Jen Henriho chci částo vidět,
třeba někde jinde. Na Svýarovsko se velmi těším.

Dnes jsem byl u ~~ně~~ na obědě a pak několik hodin - až do
večera - s ním rozmlouval.

5 13. III., ve významný den založení
mého díla.

Je poledne a odcházím s kormiškou do Air France
k odletu do Curychu.

Bůh buď s Vámi!

Frémusl.

Před samým odletem se dovídám, že mám
možnost vyměnit si místo a letět do
Ženevy. Používám tedy té příležitosti.

a letím přece do Ženevy. Tam se zadržím
do pátku a toho dne pojedu na Bestenberg,
kde zůstanu přes neděli. Napíši o Loui kuce
z Ženevy (pět dnů) do Zugu, snad se Loui
s latinkou a Kláři setkám. Ne-li, zůstanu u
nich dle a do Palay příletím ne v sobotu, ale

posledy: kormi zalestlouny; až se se s tím
odmlouval

Bože, jak je tu ve Švýcarsku krásně!
 Slunce mílí, teplo, lidé milí a ušlechtilí.
 Let byl dosti neklidný, malým letadlem,
 ale Alpy v slunečním svitu jako sen!
 Neš flory Mont Blanc na dosah ruky!...
 Teď jedu k tetičce Alice. Ta bude konkat,
 už mne nečeká. Bal jsem jí, že nepřijedu.
 Emmy jsem telegrafoval, že přijdu do Zürichu
 až půjd' bydlet. Večer budu telefonovat do
 Baslerhofu Latinkovi. Píšu na poštu.